

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

The Entrepreneur Opinion Toward Registration of The Migrant Labors in Mueang District, Songkhla Province.

ปฏิพัทธ์ ปทุมมณี, จุฑาทิพ คล้ายทับทิม
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ต่อการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการกับการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยด้านสถานประกอบการ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของผู้ประกอบการกับความรู้เรื่องพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมประมงในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 103 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติทดสอบ t - test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมประมงในเขตอำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ต่อการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้ประกอบการอุตสาหกรรมประมงในเขตอำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ที่มีปัจจัยด้านสถานประกอบการที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวในเขตอำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านความรู้พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 ไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของผู้ประกอบการ

คำสำคัญ : ความคิดเห็น, ผู้ประกอบการ, การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว

Abstract

The objectives of this research were to study the opinion of entrepreneurs toward the registration of the Migrant Labors in Mueang District, Songkhla Province ; according to entrepreneurs factors and to study the relationship between the knowledge of the Working of Alien ACT, B.E.2008 and the opinion of the entrepreneurs toward the registration of the Migrant Labors in Mueang District. The samples consisted of the 103 entrepreneurs in Mueang District, Songkhla Province. Questionnaire was the tool for data collecting. Statistic tool for data analysis were percentage, mean, standard deviation, hypothesis testing by t-test, One-way ANOVA and Pearson Product Moment Correlation Coefficient at the .05 significance level.

The research showed that the opinion of the entrepreneurs toward the registration of the Migrant Labors in Mueang District, Songkhla Province was at the high level. The research showed that entrepreneurs in Mueang District, Songkhla Province who had different personal factors caused no difference in the opinion of the entrepreneurs toward the registration of the Migrant Labors. The knowledge of the working of Alien ACT, B.E. 2008 had no relationship with the opinion of the entrepreneurs toward the registration of the Migrant Labors in Mueang District, Songkhla Province.

Keywords : Opinion, Entrepreneur, Registration of Migrant Labor.

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีความก้าวหน้าและขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงประเทศหนึ่งในภูมิภาคอินโดจีน ส่งผลให้ความต้องการแรงงานเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานสำหรับเป็นแรงขับเคลื่อนให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง แต่สภาพปัญหาของสถานการณ์แรงงานไทยในปัจจุบันคือมีการขาดแคลนแรงงานเป็นจำนวนมาก เนื่องด้วยจากอัตราเพิ่มขึ้นของประชากรมีอัตราที่ต่ำลงและมีแนวโน้มที่จะลดต่ำลงไปอีกเรื่อยๆ นอกจากนี้ยังมีแรงงานไทยบางส่วนเลือกที่จะเดินทางไปทำงานยังต่างประเทศซึ่งโดยมากจะได้รับผลตอบแทนการทำงานที่สูงกว่า กอปรกับงานบางประเภทที่แรงงานไทยไม่นิยมทำซึ่งมีลักษณะงานที่ใช้แรงงานอย่างเข้มข้น มีความเสี่ยง ต้องใช้ความขยัน และความอดทนสูง เช่น อุตสาหกรรมประมง และประมงต่อเนื่อง กิจการก่อสร้าง กิจการสวนยางพารา กิจการสวนปาล์มน้ำมัน เป็นต้น (วิภารัตน์ เต็มภักดี, 2551: 1) ส่งผลให้ทางผู้ประกอบการสนใจที่จะนำเข้าแรงงานต่างด้าวโดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา กัมพูชา และลาว เข้ามาเติมเต็มในส่วนที่ขาดแคลน ทว่าการนำเข้ามาแรงงานต่างด้าวนั้นมีทั้งที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย ในส่วนของปัญหาแรงงานต่างด้าวที่ลักลอบเข้ามาใช้แรงงานอย่างผิดกฎหมายในประเทศไทยเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขที่เร่งด่วนและเป็นระบบที่สามารถดำเนินการในเชิงปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้หากไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพแล้วจะส่งผลกระทบต่อประเทศในหลากหลายด้าน เช่น ด้านความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง และด้านสาธารณสุข (กวิณ กัมมยก, 2557: 1)

ในช่วงระยะไม่กี่ปีให้หลังมานี้ผู้ประกอบการและแรงงานต่างด้าวได้ทำเรื่องเพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้มีปัจจัยส่วนหนึ่งว่าผู้ประกอบการมีความต้องการแรงงานเป็นจำนวนมากขึ้น กอปรกับแรงงานต่างด้าวได้มีการลักลอบเข้าเมืองอย่างต่อเนื่องอีก ทั้งยังมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลทำให้เกิดปัญหาการลักลอบเข้ามาใช้แรงงานและอาศัยอยู่ในประเทศไทยโดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนอย่างถูกกฎหมาย เพื่อเป็นการแก้ปัญหาไขปัญหาที่เกิดขึ้นรัฐบาลจึงได้ออกนโยบายต่างๆ เพื่อกำหนดแผนการบริหารแรงงานต่างด้าวทั้งระบบ เป็นกำหนดรูปแบบการดำเนินงานที่ครอบคลุมทั้งการจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าว การกำหนดมาตรฐานการจ้างแรงงานต่างด้าว การสกัดกั้นแรงงานต่างด้าวที่ลักลอบเข้ามาทำงาน การปราบปราม จับกุม ดำเนินคดีแรงงานต่างด้าวที่ลักลอบเข้าเมือง การผลักดันและส่งกลับแรงงานต่างด้าว การประชาสัมพันธ์ ตลอดจนการใช้มาตรการทางกฎหมาย (กวิณ กัมมยก, 2557: 2) จากการออกนโยบายที่เข้มงวดและมีการกวดขันจากเจ้าหน้าที่ในภาคปฏิบัติส่งผลให้ทั้งผู้ประกอบการและแรงงานต่างด้าวเกิด

ความเกรงกลัวต่อมาตรการที่ดำเนินโดยภาครัฐ จึงไม่กล้าเสี่ยงที่จะหลีกเลี่ยงการไปขึ้นทะเบียนแรงงานให้ถูกต้องตามกฎหมายตามสถานที่ทางภาครัฐได้กำหนด แต่อย่างไรก็ตามในภาคปฏิบัติสำหรับการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวในปัจจุบันยังประสบกับอุปสรรคจากหลากหลายปัจจัย เช่น การขาดความรู้ของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวในเรื่องกฎระเบียบ หลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการ ตลอดจนข้อกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานต่างด้าว รวมทั้งการได้รับข้อมูลอย่างทั่วถึง (กวิณ กัมมยก, 2557: 3)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาในความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสงขลา โดยผลการวิจัยครั้งนี้จะสามารถทำให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ รวมทั้งอุปสรรคต่างๆ ในการดำเนินการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขในการวางแผนระบบการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ต่อการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการกับการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยด้านสถานประกอบการ และปัจจัยด้านความรู้เรื่องพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความคิดเห็นของผู้ประกอบการกับความรู้เรื่องพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสงขลา จำนวน 103 ราย ซึ่งมาจากจำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมประมงที่ขึ้นทะเบียนจ้างแรงงานต่างด้าวในเขตอำเภอเมือง ต่อสำนักจัดหางานจังหวัดสงขลา (จัดหางานจังหวัดสงขลา)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านสถานประกอบการ ได้แก่ ประเภทกิจการ รายได้ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ จำนวนแรงงานต่างด้าว ประสบการณ์จดทะเบียนแรงงานต่างด้าว ซึ่งเป็นคำถามทั่วไปประกอบด้วยคำถาม 5 คำถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้เรื่องพระราชบัญญัติการทำงานของแรงงานต่างด้าว พ.ศ.2551 จำนวน 15 ข้อ โดยได้กำหนดลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบคำถามซึ่งเป็นข้อความเชิงบวกทั้งหมด โดยมีการให้คะแนน คือ ใช่ ให้คะแนน 1 สำหรับคำถามที่ถูกต้อง และ ให้คะแนน 0 สำหรับคำถามที่ไม่ถูกต้อง, ไม่ใช่ ให้คะแนน 0 สำหรับคำถามที่ถูกต้อง และ ให้คะแนน 0 สำหรับคำถามที่ไม่ถูกต้อง มีเกณฑ์แปลค่าเฉลี่ย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยระหว่าง .00 - .33 หมายถึง มีความรู้ในระดับน้อย, ค่าเฉลี่ยระหว่าง .34 - .66 หมายถึง มีความรู้ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยระหว่าง .67 - 1.00 หมายถึง มีความรู้ในระดับมาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสงขลา จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ทสเกล (Likert Scale) เพื่อวัดประเด็นต่างๆ สำหรับค่าได้แบ่งออกเป็น 5 ช่วง คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 5, เห็นด้วย ให้คะแนน 4, เห็นด้วยปานกลาง ให้คะแนน 3, ไม่เห็นด้วย ให้คะแนน 2, และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 1 มีเกณฑ์แปลค่าเฉลี่ย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-2.33 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อย, ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34-3.66 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.67 - 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พร้อมทั้งให้ผู้ประกอบการส่งแบบสอบถามกลับคือ โดยได้แบบสอบถามสมบูรณ์กลับคืนจำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติทดสอบ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านสถานประกอบการ ประเภทกิจการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการประมงทะเล จำนวน 71 ราย คิดเป็น ร้อยละ 68.9 รองลงมาเป็นผู้ประกอบการประมงน้ำจืด จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.1

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 40,000 บาท จำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.8 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.4 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยที่สุดคือ 20,00-30,000 บาท จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.9

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ มากกว่า 3 ปี จำนวน 93 คิดเป็นร้อยละ 90.3 รองลงมาระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 1-3 ปี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.7 ซึ่งเป็นระยะเวลาในการดำเนินกิจการน้อยที่สุด

จำนวนแรงงานต่างด้าว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนแรงงานต่างด้าว 5 คนขึ้นไป จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.7 รองลงมา 3-4 คน จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.9 และกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดมี จำนวนแรงงานต่างด้าว 1-2 คน จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.4

ประสบการณ์จดทะเบียนแรงงานต่างด้าว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์จดทะเบียนแรงงานต่างด้าว จำนวน 5 ครั้ง ขึ้นไป จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมา 3-4 ครั้ง จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.9 และกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุด มีประสบการณ์จดทะเบียนแรงงานต่างด้าว จำนวน 1-2 ครั้ง จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.5

2. ความรู้เรื่องพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว ปี พ.ศ.2551

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว ปี พ.ศ.2551 ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้มากที่สุดมีหลายข้อด้วยกัน ได้แก่ (ข้อ 1) ห้ามมิให้คนต่างด้าวทำงานใดนอกจากงานที่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน (ข้อ 3) คนต่างด้าวซึ่งจะขอรับใบอนุญาตจะต้องมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง โดยมีชื่อได้รับอนุญาตให้เข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยวหรือผู้เดินทางผ่าน และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ข้อ 6) นายจ้างที่ไม่ส่งเงินค่าจ้างเข้ากองทุน หรือส่งไม่ครบถ้วน ต้องไม่ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 2 ต่อเดือนของเงินค่าจ้างที่ไม่ได้ส่งหรือส่งไม่ครบ (ข้อ 7) กองทุนเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการส่งตัวลูกจ้างออกไปนอกราชอาณาจักร (ข้อ 8) ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวมีอายุสูงสุด 2 ปี (ข้อ 9) ก่อนที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะทำงานนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอต่ออายุกับนายทะเบียน (ข้อ 12) นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการอนุญาต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.0 คิดเป็นร้อยละ 100

ส่วนประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ที่น้อยที่สุดคือ (ข้อ 14) หากนายจ้างจ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตจะต้องรับโทษปรับตั้งแต่ 10,000 บาท ถึง 100,000 บาท ต่อคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาต 1 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .40 คิดเป็นร้อยละ 40

3. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

พบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นมากที่สุดคือ (ข้อ 11) การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวช่วยให้ท่านเลือกแรงงานที่ตรงกับประเภทงาน และ (ข้อ 18) การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวทำให้ลดการกดขี่ การละเมิดสิทธิมนุษยชนระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.98 ส่วนประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ (ข้อ 15) การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวช่วยลดปัญหา ยาเสพติด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80

สรุปผลและอภิปราย

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ต่อการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งหมายถึง ผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีความรู้และให้ความสำคัญกับการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวเป็นอย่างมาก ด้วยจังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดหนึ่งของภาคใต้ที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด และเกิดการขาดแคลนแรงงานไทยอย่างหนัก อีกทั้งแรงงานไทยมักเลือกงานไม่นิยมทำงานที่จำเป็นต้องใช้แรงงานอย่างหนัก ประเภทงานไร้ทักษะ (Unskilled Labor) ผู้ประกอบการจึงเลือกใช้แรงงานต่างด้าว จากสถานการณ์ข้างต้นส่งผลให้แรงงานต่างด้าวที่เดินทางผ่านพรมแดนเข้ามาทำงานทำในจังหวัดสงขลา เข้ามาทำงานในสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิภารัตน์ เต็มภักดี (2551) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ประกอบการและประชาชนที่มีต่อแรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่าผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยค่อนข้างมากที่สุดในเรื่องจำนวนแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้ามาทำงานอยู่ตลอดเวลา ทำให้ผู้ประกอบการสามารถจ้างแรงงานต่างด้าวในการประกอบกิจการโดยเฉพาะกิจการประมงทะเล เพราะตลาดแรงงานในจังหวัดสมุทรสาครมีแรงงานต่างด้าวที่พร้อมจะทำงานในกิจการประเภทนี้มากกว่าแรงงานไทย ซึ่งไม่ค่อยนิยมทำงานประเภทนี้ และจากที่กล่าวข้างต้นเมื่อมีแรงงานต่างด้าว

มากขึ้น ปัญหาที่เกิดขึ้นตามมา เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหา ยาเสพติด ปัญหาทางสาธารณสุข ปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลพิษทางเสียง อากาศ ฯลฯ เมื่อเกิดปัญหาต่างๆ ดังกล่าว ทำให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงความสำคัญของการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวให้ถูกต้องตามกฎหมายและยังศึกษากฎหมายเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆ เหล่านี้ที่จะตามมา ดังนั้นจึงทำให้ความคิดเห็นผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวยังช่วยคัดเลือกแรงงานที่ไร้ฝีมือและมีคุณภาพ ในอัตราการจ้างงานที่ถูกกว่าการจ้างงานคนไทยด้วยกันอีกด้วย

2. เมื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการกับการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พบว่า ผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ที่มีประเภทกิจการ รายได้ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ จำนวนแรงงานต่างด้าว และประสบการณ์การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากในปัจจุบันสถานประกอบการมีการจ้างแรงงานต่างด้าวมากขึ้นเนื่องจากมีแรงงานไทยจำนวนน้อยที่ทำงานประเภทไร้ฝีมือ (Unskilled Labor) ดังนั้นแรงงานส่วนใหญ่ที่ทำงานในประเภทงานไร้ฝีมือ (Unskilled Labor) จะเป็นแรงงานต่างด้าวแทบทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอติยา สุวรรณโณ (2558) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดสงขลา พบว่าโดยภาพรวมปัจจัยการจ้างแรงงานต่างด้าวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการด้านคุณสมบัติของลูกจ้าง ด้านต้นทุนของกิจการ ด้านการขาดแคลนแรงงาน ด้านกฎหมายและนโยบายภาครัฐ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยการจ้างแรงงานต่างด้าวทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกในการตัดสินใจใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการ จากที่กล่าวข้างต้นไม่ว่าจะปัจจัยใดก็ตาม เมื่อผู้ประกอบการก็ต่างใช้แรงงานต่างด้าวเช่นเดียวกัน และอยู่ภายใต้กฎหมายและข้อบังคับเดียวกัน ส่งผลให้ผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลาที่มีปัจจัยสถานประกอบการต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้อันเนื่องมาจากพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากถึงแม้ว่าผู้ประกอบการในจังหวัดสงขลามีความรู้เรื่องพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 ในระดับมาก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้ประกอบการจะมีความประสงค์ที่จะนำแรงงานต่างด้าวไปขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 ทุกรายตามที่เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐกวัดข้น เนื่องด้วยมองว่าการ

นำแรงงานไปขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวเป็นเรื่องที่ผู้ประกอบการยังมองว่าในการนำแรงงานไปขึ้นทะเบียนยังเป็นเรื่องที่ยุ่ยยากในหลายประเด็น อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มภาระในหลายๆ ด้านแก่ผู้ประกอบการ เช่น การเสียเวลาของผู้ประกอบการในการนำแรงงานไปขึ้นทะเบียนในสถานที่ที่หน่วยงานราชการกำหนด ค่าใช้จ่ายในการไปขึ้นทะเบียน การต้องจัดหาสวัสดิการเพิ่มเติม การจ่ายค่าตอบแทนที่สูงขึ้นกว่าเดิม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมเกียรติ สังข์นาค (2550) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการจ้างแรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ปัจจัยด้านสวัสดิการในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับความต้องการแรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เห็นว่า สิ่งที่ผู้ประกอบการต้องจ่ายให้กับแรงงานต่างด้าวที่ถูกกฎหมายมากคือสวัสดิการในการทำงาน เช่น ที่พักอาศัย การจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน เป็นต้น ซึ่งปัจจัยด้านสวัสดิการนี้มีผลทำให้ผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานีต้องการแรงงานต่างด้าวที่ไม่ถูกกฎหมายอยู่ในระดับมาก เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงต้นทุนที่เพิ่มขึ้นในส่วนของสวัสดิการที่จะต้องจัดหาให้ตามกฎหมายกำหนด ซึ่งจากผลการวิจัยของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ก็เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เพื่อให้การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวดีขึ้น ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากผลวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการในข้อที่ 15 การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวช่วยลดปัญหาอาเสพติดมีค่า $X = 3.80$ เนื่องจากผู้ประกอบการมีความเห็นว่าในหลายครั้งแรงงานต่างด้าวเหล่านี้มักจะใช้ยาเสพติด ในการกระตุ่นร่างกายเพื่อให้สามารถทำงานให้ยาวนานขึ้น ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อตัวแรงงานและผู้ประกอบการ รวมถึงบุคคลทั่วไป เนื่องจากยาเสพติดนั้นเป็นบ่อเกิดของปัญหาอื่นๆ ที่ตามมา เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาด้านความมั่นคง เป็นต้น ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยควรมีมาตรการติดตามผลและควบคุมปัญหายาเสพติด รวมทั้งผู้ประกอบการควรให้ความรู้กับแรงงานต่างด้าวให้ตระหนักถึงโทษและอันตรายจากการใช้ยาเสพติดในขณะที่ทำงานหรือใช้แรงงานในประเทศไทย เพื่อเป็นการป้องกันและระวังไม่ให้เกิดการใช้ยาเสพติดในการทำงานอีกทางหนึ่งด้วย

2. จากผลวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการในข้อที่ 16 การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวช่วยลดปัญหาโรคติดต่อมีค่า $X = 4.30$ เนื่องจากผู้ประกอบการเห็นว่าโรคติดต่อที่ติดมากับแรงงานต่างด้าวไม่ได้ลดลง เช่น โรคโควิด โรคเท้าช้าง เป็นต้น เนื่องจากว่าแรงงานต่างด้าวมักจะมีกิจวัตรประจำวันที่ค่อนข้างไม่ถูกหลักอนามัย และโอกาสในการเข้าถึงการเข้ารับบริการทาง

ด้านสาธารณสุขยังไม่ค่อนข้างน้อย ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยควรมีมาตรการระบบสาธารณสุขที่ทั่วถึง เพื่อสามารถดูแลแรงงานต่างด้าวได้ รวมถึงการให้ความรู้ด้านสุขอนามัยแก่แรงงานต่างด้าว รวมถึงผู้ประกอบการที่มีแรงงานต่างด้าวอยู่ในสถานประกอบการ เพื่อเป็นการป้องกันและระวังไม่ให้เกิดการระบาดของโรคติดต่อที่มากับแรงงานต่างด้าว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปเกี่ยวกับความพร้อมของผู้ประกอบการในการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวและสามารถนำผลวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ภาคธุรกิจให้มากที่สุด ควรศึกษาวิจัยถึงปัญหาของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยภายหลังจากการเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงแรงงาน. (2559). สถิติผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. สงขลา: จัดหางานจังหวัดสงขลา.
- กวิน กิมยก. (2557). ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิภารัตน์ เต็มภักดี. (2551). ความคิดเห็นของผู้ประกอบการและประชาชนที่มีต่อแรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สมเกียรติ สังข์นาค. (2550). ความต้องการจ้างแรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อทิตยา สุวรรณโณ. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.